

TURGAY BOZKUŞ

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.12.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

TURGAY BOZKUŞ (1968-)

Çankırı'lıyım. Ankara Ticaret Meslek Lisesinden 1986 yılında mezun oldum. Şu anda Anadolu Üniversitesi Muhasebe bölümünde yüksek tahsilimi sürdürmekteyim. Evliyim ve üç kız çocuğum var. Türk Hava Kurumu Hukuk Danışmanlığında 1990 yılından bugüne kadar görev yapmaktayım. Sporun her dalı, şiir okumak ve yazmak, tarihsel bilgileri dinlemek ve okumak, özellikle belgesel programlarını izlemek zevklerim arasındadır. Türk Milletinin, damarlarındaki asil kan taşıdığına, doğru ve dürüst, çalışkan insanlar olduğuna inanmaktayım. Gelecek günlerin de, elbette Türk Milletinin olacağı düşüncesindeyim.

Eserleri:

şiir

Adabiyat

Gören gözlerden,
İlham perisinin yanaklarından,
DAMLAMAYAN yaşlardan,
Şiir, şiir
Hikaye, hikaye
Roman, roman
Kısaca Edebiyat, ADABİYAT olur.

TURGAY BOZKUŞ

Ah Biz Erkekler

Gönül bir yar arar;
Uzun boylu, 1.yetmişden uzun olmasın,
Sarı saçlı, altın başak sarısı,
Gözleri yeşil, bana köyümü hatırlatsın,
Burnu okka, ne bir gram eksik, ne bir gram fazla
Kaşları süvlümce, bakışlarını tamamlasın,
Ağı küçük, her söze çitir çitir açılmasın,
Atlet yapılı, sağlıklı ve çevik.

Gönül bir yar arar;
Gülüşünde, yanaklarında iki gamze,
Ahlaklı, gözü benden başkasını görmeyen,
Dürüst, benim yanlışıma bile yanlış diyen,
Hoşsohbet, akşam eve geldiğinde yorgunluğumu unutturan,
Cömert, eli de gönlüde açık olan,
Misafirperver, insanları seven, sevebilen
Anne, çocuklarımı kendisi gibi yetiştirebilen.

Ah biz erkekler;
Hayattan istemesini bilen.

TURGAY BOZKUŞ

Allah

Allah;
Şah damarından daha yakın bir yerde,
Ararım Şam'da, uzak ilde
Görmek isterim, bilmem ki nerde,
Yine de, hissederim bu kuru bedende.

TURGAY BOZKUŞ

Altındağ

Yalçın kayalıklardan
Süzülecek gibi konmuş
Altındağ evleri.

İki oda bir sobalı
Ahşaptandır merdivenleri.
Ateş böceği gibi
Parlayan gözlüklerinden
Seyreder bent deresini.

Kartal yuvası
Kuş konmaz karga sekmez
Tepelerinde
Kimi işli kimi işsiz
Misafirperverdir
Altındağ sakinleri.

Çık babam çık
Şaymakla da bitmiyor ki
Merdivenleri.

TURGAY BOZKUŞ

Baba Olduğunda

Bu saate kadar nerdesin,
Kiminlesin, kimdesin.
Haydi geç oldu üşüyeceksin,
Deli misin, divane misin.
Doldur hanım bamyada yesin,
Helva mısın mübarek lokum musun.
Onu etmeyeceksin,
Bunu yapmayacaksın,
Şuraya gitmeyeceksin,
Baba olduğunda beni anlayacaksın,
Der tüm babalar.
Haklıymış demek zormuş göreceksin

TURGAY BOZKUŞ

Behbaht Gönül Bilesin

Hayber kalesinde Aslan Ali,
Yüreği kılıcından keskin.
Gözlerinden şimşek çakıyor vallahi,
Namert bunu nerden bilsin.

Hayber'in çelikten kapısında Aslan Ali,
Omuzu iman ile biçkin.
Yeri, göğü yıkıyor billahi,
Namert bunu nerden bilsin.

Küheylan sırtında Aslan Ali,
Cenk meydanından bize gelsin.
Muhammed yolu gül kokuyor vallahi,
Namert bunu nerden bilsin.

Şehadet Muhammed, sağ yanında Aslan Ali,
Şırat, kıldan ince kılıçtan keskin.
Kimi gülüyor, kimi düşüyor billahi,
Namert bunu nerden bilsin.

Behbaht gönül bilesin,
Muhammed'i, Ali'yi bilesin,
Gün gelir dünyadan göçüp gidersin,
O vakit;
Bilesin,
Bilirsin,
Bileceksin...

TURGAY BOZKUŞ

Beni Düşünüyorum

Beni düşünüyorum,
37 yaşına gelmiş, yorgun, kırgın beni.
İhtiyara "neye bakıyorsunuz" diye sormuşlar,
İhtiyar, sudan gözünü ayırmadan,
"hayatıma, akıp giden hayatıma" demiş.

Beni düşünüyorum,
Akıp gitmiş tam 37 yıl / 444 ay, falan günlü beni.

Ne diyeyim ki...

TURGAY BOZKUŞ

Çaresi Nedir

Umut dünyası denilen yerde,
Umut mu bize gelir,
Yoksa umut artık kaçmaktan yorulurda,
Aman al umudunu bırak peşimi mi der.
Çaresi nedir?

Yalan her şey yalan deniliyor
Biz mi yalancıyız,
Yoksa yalan, acı biberi tatlı gösterip,
Bize, yalan mı söylüyor.
Çaresi nedir?

Hayal mayal geçti ömrüm,
Hayalin peşinde koşuyor mu gönlüm,
Yoksa hayal bize bir masal anlatayım deyip,
Masalın sonunu beklemeden hayal mi oluyor.
Çaresi nedir?

Çaresiz dert ne imiş biliyor musun,
"İyinin, kötüye muhtaç olması" imiş.
Umudunu yitiren insan, umduğuna ulaşabilir mi?
Yalana aldanan insan, doğru yolu seçebilir mi?
Hayal peşinde koşturan insan, gerçeği görebilir mi?

Kötüye muhtaç olmayınız.

TURGAY BOZKUŞ

ile ve Umut

Seni sen değil ben bilirim,
ektiğini ben değil sen bilirsin.
ile ve umut dünyası bu dünya
Şen ile çektin, ben umut ettim.

Umutların tükendiği yerde, ilen bitsin artık,
Bize dnemezsen, Mevla'ya dnver artık.

TURGAY BOZKUŞ

Dil ve Kalp

Dil dediğin,
İki beton yığını arasında,
Kaygan bir zemin.
Sallarda sallar,
Ta ki, beton yığını yıkılıncaya değin.

Kalp dediğin,
İki sütun yığını arasında,
Uçan bir salıncak.
Sallanırdada sallanır,
Ta ki, salıncağı kırılıncaya değin.

TURGAY BOZKUŞ

Falaka

Falakanın acı olduğunu kim söylemiş,
Yüreğimde, sopayı vurana duyduğum acı,
Meğer acıymış.

TURGAY BOZKUŞ

Fırlatacaksın Uçurumun Kenarından

Uçurumun kenarındasın,
Taş parçacıkları, toprak tanecikleri
Saatte bilmem kaç kilometre hızla
Düşerken, sen uçurumun kenarındasın.

Kirpiklerin nemli.
Yanaklarından süzülen damla,
Dudaklarından boşluğa akmakta.
Tuzlu bir tat var ağzında, dünya gibi.

Saniye saniye hatırlayacaksın,
Nefes aldığın, adım attığın her günü.
Kendi kendine soracaksın,
Ben kimim, bugün Ekim'in kaçınıcı günü.

Çocukluk günlerin aklına gelecek,
Arkadaşlarınla top koşturmuşsun,
Dut ağacına en son sen tırmanmıştın...
Derin bir nefes alacaksın, yüreğin Ah çekecek.

Göz kapakların kapanacak,
Beynin boşaldığı anda,
Bedenini bırakacaksın, boşluğa.
O anda, kanatlarından bir el tutacak.

Gözlerin fal taşı gibi açılacak,
Beyninde, soru işaretleri ünlem işaretleri
Seni tutan ele, nemli gözler bakacak
Donup kalacaksın, dudakların titreyerek.

Alnında, bulgur bulgur soğuk terler,
İhtiyarın alnında, bulgur bulgur soğuk terler,
Sevgi kokan bağıra sarılarak,
Baba, babam diye ağlayacaksın.

Cebinden hışımla çıkaracaksın,
Son uyuşturucu rezaletini,
Saatte bilmem kaç kilometre hızla,
Fırlatacaksın, uçurumun kenarından.

ve sen;
Uçurumun kenarında değilsin artık.

TURGAY BOZKUŞ

Gecelerin Sahibi

Güneş, mesaisini tamamlar tamamlamaz,
Evine, o çok özlediği yuvasına çekilir.
Ay, Güneş'in yokluğunu görür görmez,
Gece gezintisine, yıldızlarıyla çıkar.
İşte o geceler,
Benim dünyamın, başlangıç noktasıdır.
Yeniden doğarım, İstanbul benimdir artık.
İskelede, vapurlar bağırılmaz " Kadıköy, Kadıköy"
Balıkçılar çağırılmaz " canlı, canlı"
Simitçiler esneyerek ilk nefesiyle "taze taze bunlar"
Ses yok, çıt bile yok.
Bilirim herkes uykudadır.
Ne tatlıdır uyku,
Bir zamanlar ne tatlı şeydi uyku.
Bilirim, ama kimse beni bilmez.
Kimsecikler beni görmez,
Kimsecikler beni duymaz.
Çünkü gecelerin sahibiyim ben.
Şahiller boylu boyunca benimdir,
Uzanır koynuma boylu boyunca.
Ferman eylerim denize,
Kaçmak yok benimsin bugün,
Dalarım enginlere serin serin.
Emreylerim gökyüzüne,
İndir ne varsa gök kubbende bugün,
Uçarım hayallere derin derin.
Sönrası;
Başımı yaslarım kaldırım taşlarına,
Gözlerim dolup dolup taşar da:
Neden "Benimde yumuşak bir yastığım yok"
Diye ağlarım, gece boyunca.

TURGAY BOZKUŞ

Gerçek Ne?

Gerçek ne biliyor musun?
Hiç sordun mu çevrene, arkadaşlarına,
Peki kendine.

Gerçeği aradın mı?
Çevrende, arkadaşlarında,
Peki kendinde.

Ne biliyorsun, ne de aradın değil mi?

Çevrene bakıyorsun herkes kendi kabuğunda,
Tren garlarında, otobüs duraklarında ömürleri geçiyor.
Tek dertleri karınlarını doyurabilmek.

Arkadaşlarına bakıyorsun ayrı bir sevdada,
Kendi çıkarlarından başka bir şey düşünmüyorlar,
Ya senin kuyunu kazıyorlar, yada sırtından vuruyorlar.

Kendini de, bu hengame içinde kaybolmuş,
Unutulmuş, aldatılmış, sevilmeyen ve diğer duygular
Arasında kalmış hissediyorsun.

Bir dostum olsa, beni bana anlatsa,
Ben beni bir anlayabilsem,
Ben kendimi ve dostlarımı bir bulabilsem diyorsun değil mi?

Sen de sıkıldın, bu yalan, riya dünyasından,
Sen de diyorsun biliyorum, ah şu film bir bitse,
Sen de umutla, sabırla bekliyorsun gerçeği değil mi?

TURGAY BOZKUŞ

Gökay

Dünyayı değil de,
Dünya üzerindeki bir kişiyi,
Yeğenim Gökay'ı düşünmek istedim.

Sözünün eri,
Çalışkan,
Dürüst,
Mert,
İşe dört elle sarılan,
Vatanı için cudi dağlarına çıkan,
Dostum dediğini sırtından vurmayan,
Daha 25 yaşındaki delikanlı,
İnsanları sever misiniz.

Evet ben de severim,
Mekânı Cennet olası,
Yeğenim Gökay'ı.

TURGAY BOZKUŞ

Gökyüzündeki Tayyare

Ormanlarım alev alev cehennem ateşi,
Çamlarım, sedirlerim elleri, ayakları yok ki
Kurtlarım, kuşlarım kaçışmakta, can havli
Yüreğim, bu acıya ya dayanır, ya dayanmaz ki.

Bir sigara izmariti,
Bir mangal keyfi,
Bir sorumsuzluk abidesi,
Kalbim, bu duygusuzları unutamaz ki.

Can nedir?
Kolay mı alınıp verilir?
Bu sorumsuz iki ayaklının, canı yok mudur?
Vicdanım, bu kalpsizleri affedemez ki.

Yurdumun akciğerleri kül olurken,
Yurttaşlarımın, elleri ayakları kördüğüm olmuşken,
Telaş, koşturmaca, bedenlerini ateşe atarken,
Gönlüm, canlarıma, kardeşlerime nasıl acımaz ki.

Gözlerim bir umut peşinde,
Rüzgar aldı başını gitmekte,
Cayır cayır, çatır çatır sesleri yükselmekte,
Bedenim, bu yangına siper olamaz ki.

Uzaklardan bir tayyare sesi,
Aman Allah'ım, bu Türk Hava Kurumu'nun ta kendisi,
Yağmur yağmur, canlarım aldı nefesi,
Gözlerim, gökyüzündeki tayyareyi nasıl aramasın ki.

TURGAY BOZKUŞ

Gönül Kuşları

Gönül kuşları uyan;
Seher vaktinde, istikbaline kanatlan
Seyreyle, Mehmet'in bastığı taşı
Göreceksin, üstünde şehit kanı.

Gönül kuşları kalk;
Semalarda, Kartallar misali süzülen burak
Seyreyle, Ayşe'nin ektiği toprağı
Göreceksin, üstünde annenin gözyaşı.

Gönül kuşları süzül;
Güneş'e ulaşamadım diye üzül
Seyreyle, Ata'nın mabedini
Göreceksin, üstünde Türk Halkının ayak izleri.

Gönül kuşları yüksel;
Bulutlara uzanan Türk'ündür bu el
Seyreyle, vatanın dağını, taşını, ormanını
Göreceksin, bu vatan için canını hiçe sayanları.

Gönül kuşları haydi şimdi;
"İstikbal Göklerdedir" Ata'nın hedefiydi
Seyreyle, caddeler üstünde kanatlı Türk Gençliği
Göreceksin; UÇANLA UÇMAYAN BİR OLUR MU ŞİMDİ.

TURGAY BOZKUŞ

Göz Değmesin

Göz değmesin hayallerimdeki bahçeme,
Nazar atmayın kaysıma, kirazıma.

Çocukların elinden başka,
El değmesin, dut ağacıma, vişne ağacıma.

Yetiştirdiğim çilekler çürümesin,
Misafirlerim yemedikten sonra.

Ceviz ağacıma salıncak kursam,
Torunlarım sallansa gün boyunca.

Kızım demlese çayımı,
Ihlamur kokusu arasında, içeyim bir yudum,
Bir yudum daha derken, ay gülümsese bana.

Sonra bir gün kesseler kavaklarımdan birini,
Ustalar özenle, el emeği, göz nuru döküp işleseler,
Çocuklarım verse emeklerinin nemalarını.

Daha sonrası mı?
Bindirseler beni, bu el emeği, göz nuru kavağıma,
Götürseler kara yarime verseler, o da götürse beni,
Dostlarıma, yarenlerime...

TURGAY BOZKUŞ

Gün Gelir

Gün gelir omuzlara çıkarım
Allahuekber nidaları arasında,
Ruhaniyetim yükselir semaya
Seyreylerim alemdeki tüm dostlarımı.

Kiminin yüreğindeki yangını söndüremez gözyaşları,
Kiminin gözlerindeki kahkahayı gizleyemez asık suratları.

TURGAY BOZKUŞ

Gün Olur

Gün gelir akarım gözlerinden,
Fırat olur, Kızılırmak olurum.

Gün gelir çatlarım dudaklarında,
Çöl olur, suya hasret toprak olurum.

Gün gelir örgü örgü saçlarında
Kilim olur, ipek hâli olurum.

Birgün gelir;
Kayarım pembemsi dünyandan,
Dilindeki dondurma olur, gözündeki yaş olurum.

TURGAY BOZKUŞ

Güzelim

Gitme güzelim kal ne olur,
Kaysı ağacına tırmanacağım bugün,
Göğsün gibi manzaralı konağına kurulacağım,
Parmakların gibi ince dallarına tutunacağım,
Gözlerin gibi tatlı kaysını koparacağım.

Daha neler, neler anlatacağım.

Beyaz ellerinden tutup, boğaz sefasına çıkalım;
Bir gözlerine bakayım,
Bir boğazın derin sularına dalayım.
Saçlarını güçlü parmaklarımla narince okşayayım;
Bir saçının telini koklayayım,
Bir beyaz ellerindeki kırmızı gülü.
Yanaklarına öpücük kondurayım;
Bir çukur gamzelerine nazar atayım,
Bir bademin gamzelerine dalayım.
Kırmızı dudakların arasındaki inci dişlerini sayayım;
Bir dudaklarına dokunayım,
Bir gelecek günlerimizin hayalini kurayım.

Daha daha, neler anlatacağım.

Bahçesinde yemişi memişi olan,
Tek damlı şirin mi şirin senin gibi,
Bir evimiz olsun.
Birgün çınar fidanı getirip dikelim;
Çınar gibi ömrün olsun.
Birgün rengarenk güller alayım;
Güller tenin gibi koksun.
Cam kenarına sümbül, mümbül koyalım;
Gün batımı gelişimde,
Saksıdaki çiçekler gülsün,
Pencereden yanakların gülsün.
Bacaklarıma sarılsın;
Baba baba cıvıltıları arasında yavrularımız,
Bir onları kucaklayıp, öpüp koklayayım,
Bir sana sarılıp, öpüp koklayayım.
Davullar vurulsun, zurnalar çalsın;
Hem ağlayalım, hem de uğurlayalım,
Anne, baba cıvıltıları arasında yavrularımızı.
O diyar senin, bu diyar benim;
Varalım yurdumuzun dört bir bucağına,
Tabiat, kuş sesleri, ırmak şırıltıları,
Karşılansın bizi doya doya.
İki baston, iki gözlük alayım;
Sen bana tutun, ben sana tutunayım,
Mezarımızı aynı yerden kazdıralım,
Bir sen sarıl bana,
Bir ben sarılayım gül kokan kucağına.

Gitmek istiyormusun hala;

Gitme der bu gönül sana,
Gidersen mecnun olur,
Yanar, öyle yanar ki,
Deli deyip teneke bağlarlar,
Mecnuni Turgay'a.

TURGAY BOZKUŞ

Hayat Mayat Diyorlar

“Hayat, mayat diyorlar. Benim gözüm mayatta”

Demiş Necip Fazıl Usta.

Niçin hayat değil de mayat,

Böyle bir istekte bulunan kaç insan tanıdınız,

Anneniz, babanız veya kaç dostunuz,

Böyle bir arzuda bulundu size.

Konfüçyüs’e, öğrencisi sormuş, ölüm nedir?

“Hayat hakkında ne biliyorsun ki, sana ölümden bahsedeyim”

diyen kaç bilge kişi anlattı size, hayatı ve mayatı.

“Bindirip beni dört kollu tahta revanıma”

Demiş Üstad.

Niçin yaşamak değil de tabut.

Tabutun içinde düşündün mü kendini,

Anneni, babanı veya dostlarını,

Yüreğinizde sevgiliye, hasret var mı sizde.

Orhan baba gibi,

“Batsın bu dünya, bitsin bu rüya”

diyen kaç üstad anlattı size, dört kollu tahta revanı.

Düşünelim mi?

Niçin koşulur ki, tabut ve mayata.

Peki soralım mı?

Sonunda ne var, tabut ve mayatın.

Sen de buldun cevabı değil mi?

“Eh akıllı adamın hali başka oluyor canım”

TURGAY BOZKUŞ

Hayırsız Evlat

Beni arasın demişsin baba,
Israrla beni bir arasın demişsin rüyalarda.
Toprağının başına gelsem,
Seslensem, içimi açsam,
Baba baba diye var gücümle bağırısam
Duyar mısın beni,
Ses verir misin bana.

Beni arasın demişsin baba,
Aramak istiyorum seni,
Şarılmak istiyorum mis kokulu gövdene,
Öpmek istiyorum doya doya ellerini, yanaklarını,
Babam benim babam demek istiyorum.
Ben çocuklarıma, ağlamayın güçlü olun,
Güçsüzlük belirtisidir ağlamak diyordum.
Şimdi aklıma sen geldikçe gözlerim doluyor,
Yüreğim yanıyor ağlıyorum.
Güçsüzleştim baba.
Sana ulaşamıyorum, elim eline değmiyor.
Gözlerim gözlerine bakmıyor.
Özledim hem de çok özledim bana kızmanı.
Bana nasihatte bulunmanı.

Beni arasın demişsin baba,
Düşündüm ulaşamıyorum sana,
Arayamıyorum seni, bilmediğim yerdesin.
Ben de sana yazmaya karar verdim baba,
Rüyama gelmeni istiyorum, bu yazımdan sonra.

Hangi günleri hiç unutamıyorum biliyor musun,
Hani cebimde tabanca mantarı patlamıştı ya,
Eyvah vurdular çocuğu diye şaşırmıştın,
Aniden pantolonumu sıyırıp atmıştın, bacağım yanmıştı.

Sünnet olduğum gün ellerimden tutuyordun,
Ben baba diye ağlıyordum, sen bana bakıp ağlıyordun.
Sünnet yerim acımasın diye doktor ilaç vermişti ya,
Tuncay içmişti de ben hap yutamadığım için içememiştim.
Sancıdan duramadığım zaman,
Hem bana kızıyor, hem de üzülüyordun.

Otobüs garında askere giderken, el sallamıştım,
Sen ise aşağıdan, bana bakıp bakıp ağlıyordun.

Hani üstüne bastığım kaysı dalını sallarken,
Dal kırılmış, ben ağaçta asılı kalmıştım.
Aşağıdan telaşlı bir suratla baka kalmıştın.

Hani Efkan'ı dövdüğüm zaman,
Beni bahçeye kadar kovalamıştın.
Hani yatırın şunu yere demiştin,
Zorla beni yere yatırmışlar, ayağıma bir iki sille vurmıştın.

Hani dedem, sen ve ben el ele mahallede geziyorduk,
Dedem yerde para görmüş ve evladım al şu parayı demişti,
Ben de parayı alıp duvarın üstüne koymuştum,
Dedem, işte bu çocuk adam olur demişti, sen de bana bakmıştın.

Hani ilk kiraya çıktığım gün,
Merdivenlerden ağlayarak inmiştin,
Ben ise arkandan yüreğim burkularak bakmıştım.

Seni toprağa verdiğim gün,
Dizlerimin çözüldüğü, gözlerimin sel olduğu,
Daha sonra rüyamda kefenden elini uzatıp beni öptüğün günü.

Hani hani diye hatırlıyorum, hatırladıkça ben de senin gibi
Sulu gözlü olmaya başladım baba.
Yüreğim yufkalaştı,
Kavgacı, gözü kapalı dövüşen, taş gibi serttim biliyorsun,
sertliğin "s" si bile kalmadı baba.
Her gördüğüm acıklı filmde ağlamaya başladım,
Her duygusal şarkıda ağlamaya başladım,
Her dramatik şiirde ağlamaya başladım.
Ben de senin gibi olmaya başladım baba.

Beni arasin demişsin baba,
Seni aramak istiyorum, rüyama bugün gel baba
Seni nasıl arayacağımı söyle bana.
Arayamazsam, ne olur sen beni ara baba.
Kızma bana, öfkelenme, ne yapayım bende buyum işte.
Dualarımda sen hep var oldun,
Yaşadığım sürece,
Bundan sonra da var olacaksın baba.
Ellerinden, yanaklarından öperim babam.

TURGAY BOZKUŞ

Hiçde Güzel Değişmiş

Ben seni ben de buldum,
Sen beni içten vurdun.
Ben sana gönül koydum,
Sen benimle oyun oynadın.

Ay ışığı gibi gözlerin vardı,
Sırma sırma saçların,
Gönlümde ayrı bir yeri vardı,
Kiraz dudaklarının.

3 oda 1 salonlu bahçeli evimizde,
boy boy tosun gibi bebelerimizle,
Bir köşede sen, öbür köşede ben,
Bakışacaktık birbirimize.

Hayalmiş tüm umutlarım,
Değmezmiş senin gibi zalime,
Sırma saçların, ay gözlerin,
Aslında hiç de güzel değilmiş nedense.

TURGAY BOZKUŞ

İçimdeki Şeytan

İçimdeki şeytan,
Rahat bırak ruhumu, düşüncelerimi.
Vesvese verme yüreğime, duygularıma,
Hiç mi Allah sevgisi, korkusu,
Kalmadı, o ateş yüreğinde.
Kazanamazsın biliyorsun,
Bu kibir oyununda.
Kazanamazsın yine biliyorsun,
Hem bu dünyada, hem öbür dünyada.
Bizim bildiğimizi, bilmediğimizi,
Hatta senin bildiğini, bilmediğini,
Bilen bir Allah.
Verme artık verme,
Vazgeç artık vazgeç,
Al sana bir nasihat,
Sevgiye, sevgiliye ulaşmanın yolu,
Atıver içindeki ihanet yorgununu.

TURGAY BOZKUŞ

İki yanak İki gamze

Turgay dedi ki;
'Alemde herkes Hakkı tanıya, bile
Bilmeyene heybesinde yoktur, iki yanak iki gamze'

TURGAY BOZKUŞ

Kara Kara Düşünceler

Okumakla olunsaydı alim,
Hüdaya kavuşurdu cismialim.

Toplumun başında olsaydı hükümdar zalim,
Halkı ah çekerdi ne vahim.

Turgay olmuş bir hakim,
Kara kara düşünür ne olacak bu halim.

TURGAY BOZKUŞ

Karabasan

Ne mi düşünüyorum,
Niçin mi iştahsızım,
Neden mi hummalardayım.

Sevdiğiniz insan mum gibi eriyorsa,
İlaç bile fayda vermiyorsa,
Düşünür müsünüz.

Ha bugün, ha yarın,
Gitti gidecek bekliyorsanız,
İştahınız kaçır mı.

Umut yok, çare yok,
Kötü habere hazırlıklı olun denilirse,
Hummalara girer misiniz.

Umutsuz, çaresiz,
Eli kolu bağlı,
Bir insan tanıdınız mı.
İşte o benim.

TURGAY BOZKUŞ

Katil

Ormanları yakan el,
Cana kıyan y¼rek,
Acımasız, duygusuz kalp
Sen kendine,
Ne dersin bilmem ama
Benim için KATILSİN sen.

TURGAY BOZKUŞ

Kaybolsam

Kaybolsam,
Yolu tozlu, camları buzlu,
Nem kokan bu sokaktan,
Kim fark eder.

Kaybolsam,
Kara bulutlar kadar kara,
Buğulu gözlerinden,
Sen fark eder misin.

Yollarda yine tozlar,
Camlarda yine buzlar.
Takırtısı üç sokak öteden duyulan,
Topuklu ayakkabınla,
Kokusu ta fizanı dolaşan,
sürüp sürüştürdüğün lavantalarınla,
Fark edersin belki,
Sen de 3 gün,
Ben diyeyim 5 gün.

Kaybolsam,
Gözlerden uzak, gönüllerden ırak,
Yunus Emre'min sevgiyi aradığı illere.

TURGAY BOZKUŞ

Kır Çiçeği

Yemyeşil çimenler arasında,
Karşımda duruyordu,
Çankırı'daki tam TEK'in karşısında,
Kıyamadığım kır çiçeğim bana bakıyordu.

Yanına vardım koklayım diye,
Şarı saçları rüzgarda sallanıyordu,
İncecik yeşil bacakları titriyordu,
Varmaz olaydım, görmez olaydım niye niye..

Biçare düşmüş amansız derde,
Sırtım verdim, çare olmadı yareye,
Sen güçlüsün, tüm canını ver bedene,
Dedimse de, düşüverdi avuçlarım içine.

Çırpındım kuşlar misali,
Ağladım çağlayan seller gibi,
Yüreğim kanadı, coşkun ırmak misali,
Dediler, umut yok mecnun gibi.

Umutsuzca bekledim günlerce,
Çaresizlik ne zormuş, Allah kimseye vermeye,
Gözüm görmez, kulağım duymaz, ben nereye,
Bildim ki, her şey yalan, bunca uğraş niye niye...

Özenme dostum bu yalan dünyaya,
Bekleme dostum kara bahtım gülecek diye.

TURGAY BOZKUŞ

Kim Olacaksın

Kaç kaçabildiğince ta dünyanın öbür ucuna,
Kaç bakalım nereye kadar kaçabileceksin.

Dün;
Top oynuyordun, misket şıklatıyordun,
İp atlıyordun, uzun eşek olmuştun.
Kuşlar kadar hür, bulutlar misali hafiftin,
Maymun gibi iştahlıydın.
Hiç düşünmemiştin bugünleri.

Bugün;
Düşünüyorsun,
Kafanda tel kalmamış halen kafanı kaşıyorsun,
Sıkıntıdan sus pus olmuşsun, bir içeri bir dışarı...
Yastığa kafanı koymaya korkar oldun.
Gözlerim hiç kapanmasa, kabuslar, karabasanlar...
Kulaklarım hiç duymasa, işitmese, dedikodular...
Ben kimim, başkasının kimliği olmak için mi,
Yaptım tüm bu yanlışları.
Sorular sorular, dünü bugüne taşımayan,
Adamda ne kafa ne beyin bırakmayan sorular...

Şimdi;
Koş koşabildiğince ta dumanlı dağı tepesine,
Koş bakalım nereye kadar koşabileceksin.

TURGAY BOZKUŞ

Köyüm

Köyümdeki çocuksuz okul,
İçinde öğretmensiz, perilerin cirit attığı,
Ağaçlarının bakımsızlıktan elma vermediği,
Okul bahçesi girişinde,
Ali hoca ve öğrencilerinin emeği,
Pınardan kana kana su içmek.

Köyümün alt kısmından akan çay,
İçinde balıksız, kurbağaların kol gezdiği,
Söğütlerinde senelerce,
Köylüme mırıldanan çalış ha çalış sesleri arasından,
Çavundur hamamının yok ettiği diz boyu sulara,
Öltayı, Latif'le sallamak.

Köyümdeki dost dolu mezar,
İçinde şeytansız, meleklerin su serptiği,
Sap sarı kara topraktan,
Beni çağıran babamın, ağabeyimin yankılarında,
Mis kokan ıslak toprağın bağına,
Geçiyor içimden, düşünmeden dalmak.

TURGAY BOZKUŞ

Kum Saatini Çevirme Zamanı

Kuyunun içine bir uzan, bir bak.
Ne görüyorsun?
Ne görebilirsin ki kuyunun içinde,
Tabi ki; karanlık, korku, ürperti...
Yalnız insan.

Kapkaranlık bir dünya düşün,
Fırtınalar kopuyor, dışarıda olmasa da, yüreğinde
Korkuyor elbet, dediğim dinlenmeyecek diye.
Çaresiz saldırıyor, benim dediğim, ben bilirim...
Kibirli insan.

Bir çuval var, içi boş bir çuval,
Yanına gidiyor, içine ne doldursam,
Bakınıyor sağa sola, şunu mu koysam, bunu mu koysam,
Yoruluyor sonunda, elinde çuval, ne yapsam, ne etsem...
Hedefsiz insan.

Yer gök kitap,
Raflarda dizilmiş, tertipli, düzenli,
Kitapların tozundan belli
El değmemiş, göz görmemiş...
Bilgisiz insan.

Tarlada mahsul duruyor,
Babası bağılıyor, anası çağırıyor
Kalksın artık şu mahsul,
Amaaan, ağaç gölgesinde uyumak, göğe bakmak...
Tembel insan.

Şimdi söyle bakalım,
Kibirli mi, hedefsiz mi, bilgisiz mi, tembel mi,
Yoksa hayatta yalnız mı kalmak istersin,
Seç birisini.

Hani seçemedin,
Hayatta mutlu, umutlu, başarılı olmak ve
Bir de sevilip, sayılmak istiyorsun değil mi.
Haydi o zaman, kum saatini çevirme zamanı.

TURGAY BOZKUŞ

Namaz

Namaz;

..... gözlerimdeki perde,
..... göğüs kafesimdeki kuş
..... dilimdeki hece,
..... beynimdeki düş.

Namaz;

..... sabah ve gece,
Ruhaniyetimdeki en güzel ece.

TURGAY BOZKUŞ

Namerde Sözüml Olsun

Konya'da Mevlana'sı,
Ankara'da Hacı Bayram'ı,
Allah aşığı Yunus Emre'siyle,
Evliyalır ve Kahramanlar diyarı,
Yurdumun,
Göğüne kara bulutlar sinecek,
Tertemiz kara toprağına,
Mundar çizmeler degecek,
Mahremiyetime el uzatılacak,
Zannedenler;
Akdeniz'in derinliklerinde,
Atalarının mezarının yanında,
Mezar beğenecek.

Peygamberler şehri urfa'sı,
Efelerin yatağı Aydın'ı,
İman dolu yüreğı Trabzon'u
Şehidi bol, Anadolu gözbebeğı Çankırı'sıyla,
Dadaşlar, Ha Uşaklar ve Bozkurtlar diyarı,
Yurdumun,
Suyuna zehirler katılacak,
Alnı ak, yüzü pak analarımıza,
Kirli emeller uzanacak,
Mabedime cehennem gözleri degecek,
Zannedenler;
Dumlupınar'da,
Atalarının doldurdukları çukurlardan,
Çukurlar beğenecek.

TURGAY BOZKUŞ

Ne Umdum

Ne umdum
Ne buldum
Bu kuru bedende,
Bir deli buldum.

Zirvedeki bulutlarda
Umdum.
Bir papatyanın bedeninde,
Samanyolunu buldum.

Uzayı gören teleskopumla
Göremediğimi
İğne deliğinden,
Görür oldum.

Ne idim
Ne oldum
Bu cansız bedende,
Rüyalarım oldum.

TURGAY BOZKUŞ

Necip Usta'dan Özür Dileyerek

Kurt başlı, kemence yayı kaşlı
Okunun vızıltılarıyla inleyen
Ovanın kenarından,
Sessiz sakin (şimdilerde)
Gürül gürül fırtınalar kopararak (bir zamanlar)
Akan Sakarya,
Kara kaşlı, kara gözlü
Çelik bilekli
Kılıcı gibi dili de keskin
Yiğitleri unutamanya.

Ak artık gürül gürül
Şarıl şarıl da deseler
Ovandan eriyerek kollarına süzülen
O mert Anadolu
Delikanlısını bulamanya.

Sen, o göğsü gibi alnı da ak
Sen, sözü gibi gözü de tok
Çelik bilekli yüreklerin olamadın,
Var git benim gibi namerdin olamanya.

TURGAY BOZKUŞ

Olmuyor

Nar çiçeğim,
Sarı kanaryam,
Alım balım,
ve hayatımdaki kara bahtlı yarım.

Ak duvarlar bana bakıyor,
Saatin tıkırtısı beynimi zorluyor,
Kanallar da hiç çekilmiyor.

Dışarı çıkıyorum balkona,
İçeri giriyorum mutfağa,
Dönüyorum Allah'ım başım dönüyor.

Sabah kalkıyorum işyerine,
Bilgisayar üzerime üzerime geliyor,
Eve dönüşte yalnızlık korkutuyor.

Duyun sesimi, anlayın beni,
Çayın, yumurtanın tadı kaçıyor,
Özledim çok özledim sizleri.

Hayatım, baba değişinizi,
Çift çift bakan o melül gözlerinizi,
Aklimı almayın ne olur, bulun beni.

TURGAY BOZKUŞ

Pilini Pirtini

Gözlerinle başladı tüm umutlarım,
Ne de hoştu, bana bakışların.
Sözlerinle aradığımı buldum sandım,
Ne de riyakarmış bana duyguların.

Halbuki bir ömür boyu,
Gülü bahçeme dikmekti muradım.
Ne de hoştu uzun boyu,
Dikenlerini, kırmadan koklamaktı arzularım.

Sevmek, sevilme duygularım,
Ulaşamayacağın, sevgi gemisiymiş düşüncelerinde.
Sadakat, dürüstlük anlayışlarım,
Çok uzak bir limanmış benliğinde.

Tan yeri gözüktüğünde;
İki yüzünü,
Koca koca bakan yalancı gözlerini,
Riyakar gülüşünü,
Cismini, cemalini,
PILINI PIRTINI...

TURGAY BOZKUŞ

Sana Ne

Kavuşmak istiyorsan Hüda'ya,
Ellerine açacaksın Sema'ya.

Korkuyorsan cehennem ateşinden,
Akıtacaksın yaşları gözlerinden.

Yok, aşkıyla yanmak istiyorsan Hüda'nın,
O vakit, gideceksin gittiği yoldan Yunus'un.

Diyorsan ki, hayat benim kime ne,
Bir elinde tesbih, bir elinde nargile,
Samanlığın yanmış sana ne.

TURGAY BOZKUŞ

Selman Dede

Selman dedeye,
Evimizin önünden çıkıp
Bakkalları, çakkalları atlatıp,
Bahçesine ulaştığımda
Emine teyze görmeden,
Birkaç aluç yer,
İki evin çatıları arasındaki
Daracık aradan geçip,
Camının altındaki
Aslan ağızları ve begonyalara
Hayran kalıp,
ve bir de aslan ağızı koparıp,
Ulaşırdım.

Selman dede,
Uzun boylu,
Ak saçlı, ak benizli,
Gözleri ve yüzü
Her zaman gülen,
Uzun kaşlı, kısa bıyıklı,
Yine uzun düzgün burunlu,
Hızlı konuşan biriydi.

Sohbetlerimiz
Genellikle hava iyi değilse,
Evinde olur,
Önümüze mutlaka meyve gelir,
'Yemişi yemelisin yoksa kalkamazsın'
Ekseriyetle Arnavutluk'taki
Günlerinden bahsederdi.
Sohbetimizin bitiminde,
More okuyasın, büyük adam olasın
Nasihatı ile sözünü kapardı.

Selman dede,
Çocuklarını, torunları ve bizi
Bir arada toplamasını bilen,
Hoş sohbet, sevecen biriydi.
Beş vakit nazamızını cemaatle kılar,
Dönüşte yolu üzerindeki
Çocukları sever, okşardı.

Selman dede,
Bir yaz günü vefat etti.
'Merhamet ve sevecen' duygularım
En büyük eseridir.

TURGAY BOZKUŞ

Serbest Bırakın

Dozerler yapmışlar,
Buldozerler.
Ağaç namına bir şey kalmasın,
Önünde kimse duramasın.

Kafesler yapmışlar,
Tel kafesler.
Kuşlar kırlarda uçmasın,
Çiçeklere, dallara konmasın.

Parmaklıklar yapmışlar,
Demir parmaklıklar.
Çocuklar çimenlere basmasın,
Meyvelere, dallara uzanmasın.

Bu mudur,
Dilinizden düşürmediğiniz özgürlük.
Bu mudur,
Dilinize yama yaptığınız sevgi.

Özgürlük bunun neresinde,
Sevgi hangi kafesin içinde.

Serbest bırakın doğayı,
Salıverin kuşları,
Dokunmayın çocuklara,
Özgürlüğü, sevgiyi doya doya,
Kana kana içsinler.

İçsinler ki,
Şizlerden gelecek nesillere de,
Özgürlük ve sevgi kalsın.

TURGAY BOZKUŞ

Serpin

Serpme toprağı üstüme,
Serpme, kürek elinde kalsın.
Görmüyor musun, kızlarım başımda ağlaşıyor,
Dostlarım çil yavrusu gibi dağılmış,
Feryadı figan saçıyor.
Gidin teskin edin onları,
Söyleyin ağlamasınlar,
Deyin o da varıyor Yaradanına.
Elinde kürek olan köylülerim,
Durmayın hadi şimdi,
Serpin üzerime toprağımı,
Örtün üstüme çiçekli yorganımı.
Üşüdüğümde sarılacağım ben ona,
Allah'ı bekletmek bana yakışmaz.

TURGAY BOZKUŞ

Seveni Yakala

Sen, hayatımda gördüğüm,
En güzel şeysin.
Sen, şu dar dünyada tanıdığım,
En tatlı şeysin.
Sen, beni ben yapan,
En muhteşem şeysin.
Diye başlar,
Sevgi tuzakları,
Gönül kaçamakları.
Sarışın, esmer, beyaz kızlar,
Hiç aklınıza takıldı mı,
Niçin, sözün sonu "ŞEYSİN" diye biter.
Yalan ne kötüdür,
Aldatmak ne acımasızlıktır.
Halbuki, doğru söyleyen, seven,
Demez mi, ölene kadar yanımda ol,
Güldüğümde, ağladığımda sana tutunayım.
Bu yüzükle,
Bir yastıkta, beraber yaşlanalım.
Demez mi, seven, sevilen insan.
Sevgiyi, seveni,
Gözlerinden, sözlerinden,
En önemlisi de,
Düşüncelerini keşfederek tanıyınız.

Seveni yakalamanız arzusuyla.

TURGAY BOZKUŞ

Sırtımı Öyle Yaslanmışım ki

Yüce Allah'ıma öyle güvenmişim ki;
Bütün hücrelerim yok olsa,
Bütün organlarım çalışmaz olsa,
Bana, yine hayat vereceğine, gözüm kapamışım.

Yüce Allah'ıma öyle güvenmişim ki;
Dağlardan taşlardan, deniz yapacağına,
Sulardan göllerden, dağlar yapacağına,
Beni de unutmayacağına, beynimi kapamışım.

kulun turgay,
Yüce Zatına öyle güvenmiş ki,
Sırtını Yüceliğine öyle yaslamış ki.

Hatalarıyla, günahlarıyla...

TURGAY BOZKUŞ

Son Nefes

Son nefesin zamanını,
Ecel şerbetinin tadını,
Kim bilebilir.

Su güzel, hava güzel,
Can tatlı,
Hayattan kim vazgeçebilir.

Adaleti isteyenler,
Ebediyeti arzulayanlar,
Sevdiklerine kavuşmayı özleyenler,
Elbette son nefesin tadını tatmak isteyecektir.

TURGAY BOZKUŞ

Şaziye Hanım

Şaziye hanımın bahçesinde
Ne yok ki,
Alucu, kaysısı, cevizi, şeftalisi...
Çocukluğumun göz hakkı.

Duduna tırmanmışım
Yapış yapış olmuş ellerim,
Ağzımda bir tatlı olmuş ki,
Bir kerecik de yakalama Şaziye hanım.

Daha yeni yeni olmuş ham çağlasına
Duvardan uzanmışım,
Öyle de mayhoş olmuş ki,
Bir defalık da görme Şaziye hanım.

Şeftalisinin boyu boyumca
Üç beş arkadaş saldırmışız aç kurt gibi,
Şimdinin şeftalisinde yok öyle tat,
Ne olur kovalama bizi Şaziye hanım.

Çok hakkın geçti çok,
Çocukluk işte bilemedim.
Oysa ben seni kırmak istemezdim.
Yalvarırım, babama şikayet etme Şaziye hanım.

Ölmedinse hakkını helal et,
Şaziye hanım.

TURGAY BOZKUŞ

Şeysin

Sen, hayatımda gördüğüm,
En güzel şeysin.
Sen, şu darı dünyada tanıdığım,
En tatlı şeysin.
Sen, beni ben yapan,
En muhteşem şeysin.
Diye başlar,
Sevgi tuzakları,
Gönül kaçamakları.
Sarışın, esmer, beyaz tenli kızlar,
Hiç aklınıza takıldı mı,
Niçin, sözün sonu "ŞEYSİN" diye biter.
Yalan ne kötüdür,
Aldatmak ne acımasızlıktır.
Halbuki, doğruyu söyleyen, seven insan,
Demez mi, ölene kadar yanımda ol,
Güldüğümde, ağladığımda sana tutunayım.
Bu yüzükle,
Bir yastıkta, beraber yaşlanalım.
Demez mi, seven, sevilen insan.

TURGAY BOZKUŞ

Taş Üstüne Taş

Taşı taş üstüne koyan,
Tohumu fidana,
Fidanı da toprağa salan,
Taş içinde boy boy,
Tosun gibi bebeler büyüten,
Yarinden başkasına nazar atmayan,
Helal kazanıp helal yiyen,
Allah'tan korkan, kuldan utanan,
İnsanları düşündünüz mü?

Günde bir dakika düşününüz.

TURGAY BOZKUŞ

Türk Hava Kurumu Marşı

Şafakla uyanır, Türk Hava Kurumu sevdalısı,
Sevgiliye kavuşunca, çarpar tam şurası
Semalarda yüzmek, ömür yarısı
Hürriyet için yaşar, hürdür milletinin Ata'sı.

Al bayrağını, gökyüzünde yüceltmektir istikameti,
Anadolu'yu, kanatları altına almaktır istikbali,
Pilotu, baloncusu... vardır bir emeli,
Yurdumun göğü Türk'ündür, bunu alem bilmeli.

Model uçak öğretmenim; gencecik beyinler senin,
Gökyüzünü, aşıklarla dolduracak elin
Bugün olmasa da, yarınlar Türk Milletinin
Semalarda, seninle adım atacak gençliğin var.

Paraşütçüm; fit fit çıkacaksın, işte orda yar
Kendini boşluğa bırakacaksın, o an gönlün har
Bu har'da, hem heyecan hem sevinç var
Süzülerek ineceksin, sevinç gözyaşların akar.

Yamaçparaşütçüm; tepeler senin, yar senin
Uçsuz bucaksız kanat çırpıtığın beldenin,
Rüzgarıyla el ele kordon boyu gezeceksin,
Bundan daha hoş bulunur mu yar.

Yelkenkanatım; kartal kanatların uçar,
Gökyüzünde ne gam, ne keder var
Yurdumun taşı toprağı sana bakar,
Gurur duyacaksın, benim ne güzel vatanım var.

Baloncum; semalarda rengarenk nazlı gelinsin,
Bulutlara yaslanan balonunla, bir ömre bedelsin
Bak, çocukların ellerinde şişen senin nefesin,
Seni, şen şakrak gören kıskançlar çatlar.

Pilotum; uçağın aşkıdır, seni kim tutar
Gökyüzünü, kanatların ard arda yarar,
Kahraman yüreğinle, yükseleceksin arşa kadar
Türk yıldızları korkmaz, mangal gibi yüreği var.

Ey Yüce Türk Milletim; bu inancı kim yıkar,
Düşmanın atomu varsa, senin kanatlı Türk Gençliğin var
Türk Hava Kurumu hür kuşları,
Hürriyet aşkıyla, vatani için kanatlanıp uçar.

TURGAY BOZKUŞ

Ulubahtlı Hasan

Ey kartallar gibi süzülen Ulubatlı Hasan;
Namerdin kını kılıcı sapsansa da yüreğine,
Bir damla kanına, bin kurban verilir göz yaş ile.
Durma, sapla ay yıldızlı seccademi, dünyanın ham gövdesine,
Korkma, bu iman Türk Milletinin gövdesinden silinecek diye.

Ey şahinler gibi keskin bakışlı Ulubatlı Hasan;
Bu alemde, seni unutan gafil gönüller olsa bile,
Bir hücum lahzında "Allah Allah" sözüne, bin can verilir göz yaş ile.
Durma, şehitlik rütbesi kolay alınıp verilmeye,
Korkma, bu kalpteki Muhammed aşkı bitecek diye.

Ey vatanın bir karış toprağına kurban Ulubatlı Hasan;
Namin, cihana altın harflerle kazıldı, bu biline
Bir neferin taptuk, bin canını verir senin aşkın ile,
Durma...
Korkma...
Bu vatan üzerinde, Allah kelamı kaldırılacak diye.

TURGAY BOZKUŞ

Unutmadım

Fakir sofrasında yediğim bir dilim ekmeği,
Gönülden sevenin gözünde gördüğüm ışığı,
Beni ben yapanları unutmadım.

Güvercin gibi takla atanları,
Padişahın karşısındaymış gibi el pençe duranları,
Hele bunları hiç unutmadım.

TURGAY BOZKUŞ

Yalnızlık

Gün boyunca hiç konuşmadan,
Dört duvar arasında duranlar,
Sofra başında bir çatal, bir kaşık,
Bir kişilik demlenmiş çaydanlık,
Üç oda bir salonda,
Kovalama oynar yalnızlık.
Yalnızlık, Allah'a mahsustur;
İnanmayanlar denemesin, sakın!
Ne acı şeydir yalnızlık.

TURGAY BOZKUŞ

Yaşamak

Semayla baş başayım,
Kutup yıldızı, göz kırpmıyor bana.
Meltem, bir o yandan öpüyor bir bu yandan,
Aklım başımdan gidiyor.
Uçmak istiyorum uçmak.

Güneşle uyanıyorum,
Serçe kuşu, camımı tıklatıyor.
Manolyam, bir o yandan süzülüyor bir bu yandan,
Dimağım beni terk ediyor.
Sarılmak istiyorum sarılmak.

Arkadaşlar maça çağırıyor,
Kaleci pis pis gülüyor,
Vehbi bir o yandan pas atıyor bir bu yandan,
Aklıma takmışım bir kere,
Atmak istiyorum atmak.

TURGAY BOZKUŞ

Yeni Yeni Tanıdın Dünyayı

Yeni yeni tanıdın dünyayı,
Gözünün önündeki perde yeni yeni açıldı,
Saçların tel tel beyazlamaya başladı,
Kaşların kalınlaştı da kalınlaştı.

Tanımaz olaydın, gözlerin açılmayaydı,
Saçların kapkara, kaşların süvlümce duraydı,
Baban, elinden tutup balon alaydı,
Annen, bu ne üstün başın hali deyip, kığına iki ataydı.

Tanımaz olaydın parayı pulu,
Bilmez olaydın arkadaşlarının iki yüzünü,
Görmez olaydın Kardeşinin dünya malına tamahkar huyunu,
En yakın arkadaşın yine seninle misket oynayaydı.

Dünya yuvarlak dönüp duruyor,
İnsanlar dimdik, niçin dönme dolap oluyor.
Anlayamadım.

TURGAY BOZKUŞ

Zor

Telefon çalıyor zır zır zır
Karşıdan bir ses "abin öldü"
Ahize eline mi yapıştı,
Gözlerim nereye çakıldı,
Kafanın tam ortasına bıçak mı saplandı.
Saat 08.30 çıt çıt çıt

Arabalar koşuyor vız vız vız
İçimden bir ses "abim ölmedi"
Yolları sırtına mı diktin,
Dilim, damağıma niye yapıştın,
Ellerin ter içinde ateşe mi düştün.
Saat 12.30 çıt çıt çıt

Köylüm koşuyor patır patır patır
Yanımda bir ses "başın sağolsun"
Güneş beynine mi sıçradı,
Boğazım niçin düğümlendi,
Dimağın merkezine toz toprak mı tıkanıdı.
Saat 14.30 çıt çıt çıt

Kürekler saplanıyor hart hart hart
Yürekten acı bir ses "abim ölmüş"
Toprak ayağın altından mı kaydı,
Bacaklarım neden tir tir titredi,
Burnun direği acı acı mı sızladı.
Saat 17.30 çıt.

Saatin durduğu 18 Haziran,
Dünyam karardı,
Benzim sarardı,
Dudaklarım morardı,
Sus pus
Omzumda bir dost el "başımız sağ olsun"

TURGAY BOZKUŞ